

ممسس بلوریان

آموزش و پرورش و تربیت بدنی در چین

نظام کلی مدارس و دانشگاه‌ها

چین از نظر اقتصادی در حال توسعه است و نیاز مبرمی به نیروی کار تربیت شده دارد. بنابراین، در دهه گذشته، نظام آموزش و پرورش چین، به مشکل تربیت افراد ماهر در تمام سطوح، با ایجاد مدارس تخصصی برای دانش آموزان مختلف توجه کرده است. بدین منظور مدارس نمونه برای دانش آموزان نخبه؛ مدارس فنی و حرفه ای برای مشاغل حرفه ای؛ اداری؛ تجارت ماهرانه و کسب فنی و مدارس ورزشی خاص برای افراد با استعداد ایجاد کرده است. از این رو، برای جذب دانش آموزان، انتخابی عمل می کند و فشار قابل ملاحظه ای بر دانش آموزان و خانواده های آنها برای

تلاش و کسب مدارج علمی بالاتر به وجود می آورد. مدارس نمونه، در هر دو بخش ابتدائی و متوسطه وجود دارد. مدارس بر اساس کیفیت آموزش و امکانات آن، نمونه شناخته می شوند که حدود ۱۵ تا ۲۰ درصد، از این ویژگی برخوردارند.

مدارس نمونه و عادی ۶ سال دوره ابتدائی و سه سال مدارس راهنمایی را دربردارد که در این مقطع، نحوه انتقال دانش آموزان به مدارس متوسطه یا مدارس حرفه ای تعیین می شود. در سن ۱۵ سالگی حدود ۱۵ درصد دانش آموزان، مدارس متوسطه را ترک می کنند و وارد بازار کار می شوند. از باقیمانده دانش آموزان حدود ۴۰ درصد، به مدت سه سال به مدارس

متوسطه و ۶۰ درصد دیگر به مدارس فنی و حرفه ای وارد می شوند. (سه یا چهار نوع مدرسه متفاوت بر اساس نوع بازرگانی، حرفه یا کار اداری وجود دارد). ۹ سال دوره ابتدائی و دوره راهنمایی اجباری در سراسر چین یکسان و دربردارنده دو دوره مهم انتقالی است. ابتدا انتقال از مدارس ابتدائی به مدارس راهنمایی یا عادی در سن ۱۲ سالگی و دومین انتقال از مدارس راهنمایی به مدارس متوسطه نمونه و عادی در سن ۱۵ سالگی است. مدارس ابتدائی ممکن است نمونه باشند. بنابراین، تمایز قابل ملاحظه ای وجود دارد و انتخاب دانش آموزان بین سن های ۶ و ۱۵ سالگی است. میزان انتقال از مدارس راهنمایی نمونه به

سیستم ورزش دولت

جامع ورزش چین:

مسابقات قهرمانی جهان، ورزش بین المللی، ورزش قهرمانی، تربیت کل شش انستروی دولتی تربیت بدنی (وزارت کمیسیون آموزش دولتی):
 - موسسه تربیت بدنی یکن
 - موسسه تربیت بدنی وانگبای
 - موسسه تربیت بدنی لیان
 - موسسه تربیت بدنی یو
 - موسسه تربیت بدنی یو
 - موسسه تحقیقات
 - موسسه تحقیقات
 - موسسه اطلاعات و توسعه
 - تربیت ورزشی، آموزش هم

تمامی ورزش ها
 - موسسه تربیت بدنی
 - کننده کمیسیون آموزش دولتی
 - موسسه های تحقیقات علمی ورزشی

دانشکده های ورزشی استان
 تیم های ورزشی استانی
 مدارس ورزشی خاص
 کلاس های ورزشی مدارس

مراکز تربیت:
 توسعه ورزش ها در ارتباط با ورزش های خاص
 به عنوان مثال
 دفتر مدیریت برای تدوین برنامه های جوانان،
 مسابقاتی طرح های حمایتی

باشگاه های ورزشی حرفه ای
 مثل باشگاه فوتبال لیگ کوانگ دونگ هکیره
 در مسابقه های فوتبال چین
 والیبال و بسکتبال مسابقه های سراسری
 دارند.

ساختار کلی نظام ورزشی چین
 اسفند ۱۳۷۷ (مارس ۱۹۹۸)

پرورش بسیار مورد توجه خانواده هاست و موجب می شود فشار بسیار زیادی بر دانشجویان هر سطح وارد شود. همراه با راه های چین از یک نظام امنیت شغلی، آموزش و پرورش از این به بعد بیشتر مورد توجه خواهد بود. در یک روش غلط، به برخی مؤسسه ها اجازه داده شد تا برخی از کاستی ها را (کاستی هایی که با توجه دولت به اصلاحات ایجاد می شود) با برنامه هایی که در مدارس راهنمایی و دانشگاه ها اجرا می شود برطرف سازند.
 در سال ۱۹۹۵، ۴۹٫۷ درصد از دانش آموزان مدارس راهنمایی که در امتحان ورودی دانشگاه شرکت داشتند، در دانشگاه ها ثبت نام شدند.

- دانشگاه های عمومی که دامنه وسیعی از رشته ها را در بردارند.
- دانشگاه های تخصصی مانند حمل و نقل؛ پزشکی و ورزش.
- دانشگاه هایی که مسؤول تربیت معلمان هستند.
- دانشگاه هایی خاص (تعداد کمی) برای گروه های اقلیت بومی در چین.
- مؤسسه های مختلف مانند دانشگاه ها که در جنبه های مختلف مانند تربیت بدنی و ورزش نیرو تربیت می کنند.

مدارس ابتدایی و راهنمایی نمونه، احتمالاً به عنوان بخشی از سلسله مراتب آموزش و پرورش چین به دانشگاه ها وابسته است که کمک می کند تا اطمینان بایم آموزش و

مدارس متوسطه عادی کمتر و حدود ۶۰ درصد است. در عمل دانش آموزان اندکی وجود دارند که از مدارس عادی به مدارس نمونه راه می یابند، اما این امر ممکن است. این وضعیت را مدارس به هم ریخته اند که از آنها با دریافت شهریه بدون شرکت در استان ثبت نام می کند در حالی که این شرایط مورد تأیید دولت نیست.
 دانش آموزان پس از گذراندن مدارس راهنمایی جوانان یا مدارس حرفه ای، ممکن است وارد بازار کار شوند یا در امتحان ورودی دانشگاه ها شرکت کنند.
دانشگاه ها
 چند نوع دانشگاه وجود دارد:

دانش آموزان در مدارس ابتدایی و راهنمایی، دو یا سه روز در هفته، هوس تربیت بدنی و علاوه بر آن در سایر روزها فعالیت های ورزشی به صورت فوق برنامه دارند.

دانشجویان پس از دبیرستان در دوره کارشناسی دانشگاه و در دو سال اول دوران دانشجویی هر هفته دو ساعت ورزش دارند. مدارس ورزشی در تمام دوره ها از ابتدایی تا دانشگاه یا دوره بزرگسالی (بر اساس نوع ورزش) بخشی از نظام آموزشی است که علاوه بر مدارس معمولی و البته جدای از آنها وجود دارد. دانشجویان یک برنامه درسی عمومی را با آموزش رشته های ورزشی می گذرانند. مؤسسه های آموزشی تربیت بدنی (انسیتوها) مراکز اصلی آموزش معلمان و مربیان متخصص است. دوره های آنها مانند دانشگاه ها پس از دبیرستان شروع می شود و چهار سال به طول می انجامد. کار نظری و عملی در برنامه وجود دارد و کسب مدرک نهایی، معادل با یک درجه تحصیلی است.

مدارس ابتدایی

کودکان در چین از ۶ تا ۱۲ سالگی در مدارس ابتدایی حضور می یابند و در این مدت، ساعت درس تربیت بدنی به طور کلی بر پایه آموزش دو میدانی، بازی ها و ژیمناستیک استوار است. انتقال از مدارس ابتدایی به مدارس راهنمایی با امتحان کنترل می شود. توان تحصیلی عامل تحصیلی فرایند انتخاب است (زبان چینی و ریاضیات مهمترین امتحان هستند). آزمون های ورزشی نیز بخشی از برنامه تربیت بدنی در مدارس

مدارس و دانشگاه ها این روش معمول را به طور کلی ترک کنند. در مجموع این منحن برای کسب درآمدهای بیشتر است.

تربیت بدنی در معاهد عالی

تربیت بدنی در تمام نظام آموزشی برای همه دانش آموزان اجباری است.

همان سال نیز، نظام پیوسته شهریه دانشگاهی (از ۱۰۰۰ یوان تا ۱۵۰۰ یوان برای هر سال) وضع شد تا دانشگاه ها از دریافت شهریه های بیشتر از دانشجویانی که با نمره های پایین تر در امتحان ورودی شرکت می کنند خودداری کنند. اما هلسی رعیم تأکیدهای دولت بعد به نظر می رسد.

Age	Grade	Education Level
3	Kindergarten (3 years)	
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13	Junior middle school (3 years)	Junior
14		
15	Secondary professional school (3 years) / Vocational high school (3 years) / Senior middle school (3 years)	Senior
16		
17		
18		
19	Professional school of higher education (2 years)	Secondary school education
20	Professional school of higher education (3 years)	
21		
22	Undergraduate (4-5 years)	
23		
24	Postgraduate Masters (2-3 Years)	Higher education
25		
	Postgraduate PhD (3 years)	PhD

The Chinese education system

ابتدائی است و از سن ۹ سالگی، درجه‌های گروه سنی مجلس در تمام فعالیت‌ها اعمال می‌شوند. از سنین پایین استفاده از ورزش یا بازی گروه سنی تمام سال‌ها از ۹ تا ۱۸ سالگی یعنی از ابتدائی تا دبیرستان را در بر می‌گیرد. سال‌ها ۱۷ آزمون وجود داشت که تا کمی تغییر در مراحل مختلف، در سراسر دوره‌های آموزشی استفاده می‌شد و البته پسران و دختران جدول‌ها و معیارهای متفاوتی داشتند. دانش آموزان هر کدام با شرکت در پنج یا شش آزمون، بر اساس قابلیت‌ها به استخدام ارزشیابی می‌شوند. این آزمون‌ها به سه عنوان مجلسی، برنامه تربیت بدنی در مدارس است، اما به آنها زمانی به طور رسمی توجه می‌شود که از یک مدرسه به مدرسه‌ای دیگر انتقال می‌یابند و بدین صورت دانش آموزان توانا ارزیابی و به عنوان علل انگیزشی برای دیگران قرار می‌گیرند. معیارهای حداقلی برای هر دانش آموز، در دوره ابتدائی و راهنمایی نیاز است. ممکن است متغیرهای محلی درباره این آزمون‌ها وجود داشته باشد که فقط اندکی با معیارهای (استانداردهای) ملی متفاوت است.

بر اساس تصمیم کمیسیون ورزش‌ها، مدارس راهنمایی ممکن است با یک ورزش خاص مشخص شوند و این تصمیم بر اساس نقاط قوت است (که ممکن است بنا ملاحظه ترکیبی از امکانات، نقاط قوت معلم ورزش و تصمیم کمیسیون ورزش‌ها باشد) و پس از آن دانش آموزان تا حد امکان (بر اساس توانایی ورزشی‌شان) با مدرسه راهنمایی مربوطه که به یک رشته خاص اختصاص می‌یابد

هماهنگ می‌شوند.

مدارس راهنمایی

مدارس راهنمایی که دانش آموزان ۱۲ تا ۱۸ سال را تحت پوشش دارد، مرحله نهم آموزش و پرورش چین را تشکیل می‌دهد. مدارس راهنمایی نمونه به دانش آموزانی اختصاص دارد که در اوج توانایی تحصیلی هستند. در سن ۱۸ سالگی با پایان دوره دبیرستان دانش آموزان می‌توانند در امتحان ورودی دانشگاه شرکت کنند. هر سال، دولت امتیاز یا نمره لازم برای پذیرش در امتحان را بر اساس نمره‌های کلی دانش آموزان انتخاب می‌کند و بدین صورت دانش آموزان در دانشگاه پذیرفته می‌شوند.

بدین صورت ورزش در چین جایگاهی دارد که کاملاً مقابل بریتانیا است زیرا قابلیت ورزشی به طور رسمی در فرایند انتخاب برای ورود به دانشگاه دخالت دارد. کسب یک مدال طلا در بازی‌های المپیک به دانش آموز امکان می‌دهد به هر دانشگاهی برای موضوع مورد نظرش مراجعه و ثبت نام کند، در حالی که در قابلیت‌های سطح پایین‌تر، دامنه تعریف شده‌ای برای عملکردها و رتبه‌های ورزشی وجود دارد و به دانش آموزان به آن دلیل امتیازهایی در امتحان ورودی داده می‌شود. بنابراین، آنها شانس بیشتری برای ورود به دانشگاه می‌یابند. دانشجویان برای کسب این رتبه‌ها باید به معیارهای لازم در مسابقه‌های رسمی در سطح شهری یا بالاتر دست یابند.

دانش آموزانی که به دانشگاه وارد می‌شوند، باید دو سال اول دانشگاه را علاوه بر دروس دیگر، با برنامه هفتگی

تربیت بدنی ادامه دهند، این حقیقت نشان می‌دهد که دانش آموزان راهنمایی و دبیرستان باید به استانداردهای لازم در تربیت بدنی دست یابند. اما، دانش آموزانی وجود دارند که تربیت بدنی را حقیقتاً نمی‌دانند بلکه برای آنها یک کوشش و تلاش است. برخلاف برنامه تربیت بدنی در برخی کشورهای، در مدارس چین دانش آموزان امکان انتخاب رشته ورزشی مورد علاقه خود را ندارند و تا حدودی، برنامه‌ها بر اساس نیازهای عمومی و اختصاصی آنان را دولت، تصمیم‌های کمیسیون ورزش‌های استانی برای انتخاب ورزش مناسب برای مدرسه آنها؛ درخواست مدیر مدرسه و کارکنان تربیت بدنی تدوین می‌کند. از معلمان خواسته می‌شود تا خود را با قوانین ملی، برای تربیت بدنی هماهنگ کنند و دانش آموزان، دریافت‌کننده برنامه درسی هستند تا الگوهای تعیین‌کننده آن. تربیت بدنی بر چهار محور استوار است: سلامتی، آمادگی جسمانی، تسلط بر مهارت‌های اساسی ورزشی و آگاهی از قوانین اصلی و روش‌های رشته‌های ورزشی.

برنامه درسی ساعت تربیت بدنی در مدارس که به خوبی تجهیز شده‌اند در طول سه سال مدارس راهنمایی و سه سال دبیرستان بر پنج محور اصلی استوار است:

- ۱- شنا (مدارس ابتدایی دارای استخر شنا هستند)
- ۲- دو و میدانی
- ۳- ژیمناستیک
- ۴- ووشو
- ۵- ورزش‌های تویی (تنیس روی میز، بسکتبال، فوتبال و بدمینتون).

